

KARDINÁLIS TÜNET

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 10. szám, 2021. március 12.

„Szabad” Budapest önkormányzósága példásnak szánt határozottsággal elbocsátotta fiatal alkalmazottját, mert az illető a csecsemők megkeresztelését barbár dolognak tartja. Pontosabban azért került lapátra a fiatal munkatárs, mert a hit legfőbb magyar védelmezője (Semjén fővadász és főinkvizítor) ezt követelte. Ne adjunk most fönn azon az apróságon, hogy a fiatal munkatárs gondolata „életszerű”. Mert bár a keresztelés közel sem olyan brutálisan barbár, mint mondjuk, a körülmetélés, ez is, az is az alany szabad akarata elleni durva agresszió. Azzal sem érdemes törődni, hogy maga a katolikus egyház is a bértálcázást tartja a kereszttség igazi fölvetelésének, ami (elvben) szabad akarattal történik. Csak azzal érdemes, sőt kell törődni, hogy szabad Budapest főpolgármestere milyen mértékig érzi magát szabadnak, mennyire gondolkodik szabadon. Ebből az esetből eléggé világosan látszik, hogy nemigen. Valamit érezhetett az idő kizökkentségéből a városvezetőnek választott egykori liberális értelmiségi, mert a gondolkodó fiatal munkatárs eltávolítását a (városházán munkáltatói szerepet játszó) főjegyző felelősségi körébe utalta. Így minden rendben van.